

НИКОЛАЙ РАЙНОВ ЖРЕЦ НА ОЗИРИСА

chitanka.info

Положи Бог ръката Си върху Египет и когато влезе Слънцето в знака Овен — роди се син на фараона. И нарекоха името му *Моисей*, което значи *Потомец на Водите*, защото се роди край брега на голямата река Нил — реката над реките. Там се издигаше в онова време богатият град Тива, където живееше фараонът в разкошен и многоцветен дворец. Защото Тива бе столица на обширната египетска земя. През нощта, когато се роди царският син, паднаха много едри звезди от небето — и народът каза, че тия звезди са ангели, слезли да се поклонят на момчето.

И когато възрастна в сила и мъдрост Моисей, надари го Бог с видение на пророк и пламенна реч на жрец му даде.

И научи Моисей словата на йероглифите, позна мъдростта на папирусните свитъци със златни главизни, възприе великите Тайни на Изида — и мина през Седемте Храма на Делтата.

И дванадесет годин прекара Моисей далек от света — в мълчание, съзерцание и подвизи на дух и воля, — за да пренесе страшните Четири Изкуса, за които говори в притча великата Книга на Тота.

И мъдростта му назря, ръката му закрепна, а сърцето му като сребърно огледало отразяваше в образи, картини и ликове страданията на цял свят.

И когато стана Моисей на тридесет годин, той мина огнения сън на Трите Деня — и лежа, затворен в саркофаг, додето *Посветените* пееха седемтях избрани химна на Озириса, Владетеля на Небе и Земя.

И стана Моисей жрец и тайноведец.

И просия духът му в сила и познание, за да възприеме подкрепата на Силите и на Онези невидими Мъже, които надаряват достойния с всички духовни могъщества, за да води народите, по Божия път. Моисей узна всичко, що можете да узнае човек в плът, хилядократно прероден и дал обет да служи на Всеобщото Благо и да забрави себе си.

И достъпни му станаха словата, писани върху страници от камък с позлатен резец — и спазени в кивота на светилището.

И затулените в мрака на пирамидите железни слова проумя: — словата на Сфинкса, за Светлината Озирисова и за Тайните на богинята Изида.

И укрепиха се очите му, като очи на орел, а мъдростта му стана мъдрост на змия.

И възсия в познание и дела Моисей над цял Египет, както Слънце възсиява над пустинята. И силен бе в пророчество и видение.

Та ето — яви се Бог Моисею в слава и блясък — и каза му да изведе Израиля из Египет. Защото в робия живееше Божият Народ — и не знаеха отдих синовете му. А ясни бяха небесните начъртания на съдбините — и те говореха, че в Избрания Народ ще роди Светлината Своя Син — Велик между Великите и Силен между Силните. Но Син Божи не може никога да бъде син на роб. Та затова трябваше Моисей да изведе Израиля.

И поведе с властна ръка и с желязна тояга жрецьт на Озириса Божия Народ — през червени пясъци и тъмни бури го поведе натам, отдето изгрява Слънцето.

И минаха Червеното Море, та стигнаха в пустинята.

И лутаха се дълги години без път, защото никой не знаеше кой път води към Бъдещето.

И минаха в падания и грехове големия кервански път, па стигнаха до една висока планина.

И повика Бог Моисея наврѣх планината — и с грѣм и мѣлнен огѣн го срещна: както се среща цар през дни на бурна бран.

И видя Моисей чудесата на Божието Творчество — и чу думи, които никой не е чул, — и видя мощни знамения — и позна върховни тайни.

И зърна в пламъци душата си — светла като звезда и гневна като пожар, който лети към облаците, — сякаш се сили да погълне с огнени уста висините.

А видя и Бога — лице с лице.

...И повели Бог Моисею да вреже на камък думи от изреченията, издълбани върху златни таблици и пазени от архангели с огнен меч и сребърна броня.

И изряза Моисей скрижали.

И слезе на Третия Ден долу.

...А Израил бе забравил и Бога и Моисея, който му говореше за Бога. Изваяния от мед бе излял той — и тям служеше с нечестиви песни и сладни танцове, навеяни от бесовете и от човешката похот пришъпнати.

Моисею се не понравиха ни звуците, ни игрите на Избрания Народ, защото клетва на бяс ревеше в тези песни — и чарования на зли духове съскаха в тези похотливи игри.

Че измамните провиквания на дъщерите на Моава бяха внесли буря в душата на Избрания Народ.

И видя ги Моисей: пред Белфегор и Ащарот се диво виеха сладни танцове — голи играчки тръпнеха в премалняло движение на знойна страст.

И гняв възпламени сърцето на Моисея, та удари в ярост скрижалите о канарата — и на късове ги разби.

И не даде закон на Израиля. Защото сладният и лъжлив и граблив народ нямаше нужда от Божи закон, а — от златно теле и от звънтеж на жълтици и от похотливи разтухи.

Но Божия клетва гонеше народа, защото бе забравил Оногова, Който му дари волност и му обеща нова земя. И болести налетяха людете, та мряха труп до труп. И тогава се сепнаха, защото сетиха върху тялото си отровната целувка на язвата — и върху челото си — тъмното допиране на Смъртта.

И цял народ припадна ничком — да се моли с трепет Богу — и да плаче.

Издигна тогава Моисей змия от мед, прикована на тривръх кръст. И каза, че който погледне змията, ще оздравее.

Но слепота закри очите на Израиля, защото Божията клетва отмъстяваше — и мрак падна, като гранитна стена, пред погледа на целия народ.

И само седмина души видяха змията — и се излекуваха. А другите измряха до човек — и сбраха се чакали и хиени на телата им.

...И бляскав Ангел на Смъртта пристъпи с мудни стъпки — и неговият поглед плачеше над участта на цял народ.

И поведе отново Моисей останалите седмина — и мълчаливо тръгнаха напред. И ето — път легна пред тях: път дълъг, непознат Моисею.

...И втори път извика Бог Моисея на Хорив — възлезе Моисей на планината, а седмината останаха чакат при подножието.

И рече им Моисей отгоре:

„Мълчете и на Бога се молете! Защото Господ слово ще говори! Защото Господ чудо ще твори!“

И седмината паднаха ничком и почнаха горещо да се молят и да удрят с лобове земята. И нищо си не говореха един другиму, а само гледаха нагоре — и на колене чакаха Моисея да се върне.

И рече Саваот Моисею:

„Дванадесет години огнени симуни въртяха в страшен кръг Избрения Народ. — Ти цял народ поведе да измре в лъчите на Земя Обетована!

В самотната страна на Мадиана ти води с Мене огнена беседа: — не трепна ли сърцето ти от страх? — Тоз, който види Бога — ще умре!

Години ти безумно дириш Бога: гласът ти е разкъртил всички канари. Но ето: иде твоят сетен ден: на твоя праг Смъртта те властно чака!

...Когато ти призва Израиля, преди години, ти рече на разпръснатите племена: — Поробени народи, съберете се! Мълчащият вам слово ще мълви!

И те се до един стълпиха, опити от мечтата по Земя Обетована!

Сепфора с плач те молеше да не отиваш, а ти й рече властна реч: — Далечно е родината ми, сестро — в пустинята влече ме стръмен път!

И тя замлъкна, щом я ти погледна: че в тъмната чърта на сключените вежди мощ властна, царствена личеше.

И Аз видях отпосле твоя посъх властно да дели вълните на Червеното Море. Ревниво ти упаци Тайната на Бога — и свитъците на теургия ти в сноп запален изгори!

Пред златните керуби на свещения кивот ще падне скоро твоят труп. А твоята душа ще полети към Мене — и ти ще оковеш *Нахаш* — огромната Змия на златния Едем!

И ангели ще ти разкрият на *Руа Елохим Аур!* — И в шествията на небесни Посветени ти векове ще носиш сърмен ефод!

— Защото жаркият симун на толкова пустини опърли твоето лице — и твоят орлов поглед ще потърси и отвъд смъртта пътека към небесни върхове.

— Върни се при седмината избрани — и дай им новите скрижали на Господния Закон! А после — в мир дочекай своя сетен миг!“

И стоя Моисей шест деня на върха, а през всичките дни планината се разклащаше от основа. Гръм, пламъци и мълния изригваше върхът — и леден страх пълнеше пустинята наоколо, а хората чакаха в подножието с трепет своя вожд.

И не смееха глава да подигнат нагоре, защото се боеха да ги не порази огненият език на гнева Божи.

...И най-последно, на Седмия Ден, слезе Моисей от планината — и беше пълен със сияние.

Очите му грееха като морета от пламък, лицето му заслепяваше погледа, а косите му бяха огнени змии.

И на челото му личеха знакове, писани с кръв — но не можете никой от седмината избрани да ги разбере.

И донесе Моисей нови скрижали — каменни скрижали донесе той, а всичките им страни бяха изписани с писмена.

И даде ги на избраните, за да прочетат словата на Господния Закон, да ги скрият в сърцето си — и да ги живеят.

И когато настъпи краят на времето, в бляскаво видение изпъкна пред очите на Моисея *Ханаан*, земята, обещана Израилю от Бога.

Но видя Моисей, че косите му са бели, а Вечерта приближава.

И — че не ще встъпи в *Ханаан*.

...И свика при себе си Моисей седмината, за да ги напъти, тъй като виждаше още слепи душите им — а стъпките им — плахи.

И рече Моисей на седмината:

„Близо е Нощта, която носи здрач за очите и мир — за сърцето. Близо е Нощта; моята Нощ, братя мои.

Ще стихнат гласовете, ще замре светлината — и сенките ще станат дълги. А по небето ще разпилеят кервани звездите — и моят Ден е близо!...

— Цял живот в себе си: това е много.

И — бих желал навреме да умра.

Но какво ще правите вие, като не можете още стъпи без мене? — За вас тъгувам — и дните на вашия живот чета: не дни на мъже, а дни на младенци.

В безумен вик към Божия Земя изляхте вие и народът ви от мед и злато своите кумири. А вашата уплаха си не спомни Планината, наврѣх която Бог говори в мълнийни пожари!

Що да ви кажа, та да ви запазя от кумир и да спастря за светло време златния пясък на вашата почит? Що да ви кажа?

Силни бъдете, братя мои: — че силата е мост към Бъдещето! Радвайте се, като разберете, че расте вашата мощ — и веселете се, като видите, че вашата воля цепи планини!

Знамение ви давам — и личба ви соча: през трупове ще минете! Беди ви чакат — и войни, и кървави метежи, и мор, и глад, и чума. През трупове ще минете — ви казах. А слабият през трупа на своя баща не ще има сърце да мине. За вас няма бащи и майки, сестри и родни братя.

— Бъдете семе на Бъдещето!

Напътствие ви давам, братя мои — от буря се не плашете! Ни огнен дъжд, ни буря от сълзи не ще измокри крилата на буревестника!

Окови от желязо не могат стегна мишците на твърдия; — венци от цветя не могат обвърза сърцето на твърдия: смелостта е по-твърда от алмаз!

И още едно слово завещавам на сърцето ви, братя мои: пазете се от меки думи, които лъжат сърцето — добре се пазете! Не слушайте плъзгавите думи на жената и на винопродавеца, и на търговеца, и на лихваря! Не слушайте думите на ония, които живеят от чуждата кръв и мъка, и усилие!

Не падайте често на колене, братя мои! Твърде много богове — то е разпуснатост на сърцето. Твърде малко богове — то е теснота на

сърцето. Само един бог — не го знаете кой е. Оня едничък Бог, Когото още не познавате, няма нужда от камили, падащи на колене, нито от чакали, които вият пред Него: «Господи, Господи, дай ми по-тлъста плячка!»

Почитайте Незнайното, но с презрение свивайте уста, щом ви се говори за нещо или за някого с очи към земята, а с пръст — към небето! Истина, истина ви казвам: не вярвайте в едрата лъжа, която мами погледи и сочи пръст, откак свят светува!

Не оставяйте писани слова! — На злато пише Слънцето, на камък — пророкът, на папирус — жрецът.

А силният пише — на огън.

Не говорете ясно! — Езикът ви да бъде притча, а словото ви — видение! Не сте родени за учители на стадо, ни за тълмачи на сънища, ни за търговци на евтини скрижали. Скъпа е късата истина: тя струва дълъг живот! — Пастрете своите къси истини, както се пастри едър бисер, който е купен с цената на цяло царство: не ще бъдете вечно царе!

Презирайте онези, които не могат да гледат инак освен през мрежа! Светът е хубав наистина за онези, що нямат свои очи. Те казват: «Купихме си истина», както съседите им думат: «Купихме си крава.» И те без умора кретат след продавача на изживени истини, които са се превърнали на лъжи. Тъй дреха, дълго носена, се превръща на пробита мрежа. Хубав е светът, когато се гледа през тая мрежа.

И още ви мълвя: презирайте търговиите на кумири! Не виждате ли, че светът е препълнен с изваяния — и човек не може за миг да възправи снага, защото на всеки завой някой кумир го кара да пада ничком? И не виждате ли още: Жената е погрознила от това, че изваянието на Жената е много по-гиздаво от Нея?

Сетни съвети ви давам, малки мои братя: от сърце жалете онези, които цял ден кадят благовония пред своя собствен истукан: деца са те — смешни деца, които ловят морето в шъпа...

И когато видите жена да носи алабастрова съдина с многоценно масло и със скъпа украса по съдината, ако съзрете, че очите ѝ блестят от възторг, а тя трепери от страх — да не изпусне съдината, — ударете с жезъл нейното съкровище, та го счупете на черепки!

Като слона бъдете спокойни, мъдри и силни; защото — когато слонът се разгневи — от него се боят и тигри, и лъвове. И от мравката

вземете пример, а от скакалците — поука! Каква велика притча е цял свят!

И тогава ще укрепнете — и в душата ви ще се родят звезди!
— Защото на силния е земята!“

А после скръб обори Моисея, като видя седмината, които трябваше да остави сами. Защото си спомни, че скоро ще издъхне.

И рече им с треперлив глас:

„Не знам, не знам кому да ви оставя, малки братя!... Оставям ви на Великото у вас: нека възрасте — и нека пази от съблазън душите ви!

Гласът на Елохима обжегна моя дух: угаснал въглен е душата на Моисея... Защото — който види своя Бог, умира!

...Той каза ми преди години: Снеми, безумче, своите сандали: свещена е земята, дете ще преминеш! — И ето — бос дойдох през пламъци при вас!

Години в мрак ожидах огнени преобразования в полите на Тавор: — и доживях до сетното преобразование; плътта ще изгори, а тленното ще стане — дух.

...И нека аз умра навръх на Планината — там, дете в трепет чувах Божиите стъпки!

В Града на Палмите ме занесете, братя мои — аз искам Обещаната Земя да видя!

...Прощавайте — настъпва моят час!... Прощавайте — настъпва моята дълга — дълга Вечер!“

И когато свърши словото към избраните, Моисей им посочи пътя към Ханаан, а сам се върна на Планината.

И щом възлезе на върха, разтръбиха ангели дохождането на жреца — и мълнии обсипаха пътя му.

И мина Моисей по път от пламъци.

— И, застанал на върха, видя Моисей Ханаан — всичкото величие и гиздост на Ханаан. И съжали избраните, които отиваха там:

„Тежко им, ако се не върнат, преди да влезат!“ И като каза това, обърна се към Слънцето, сърцето му почна да студене — и той умря.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.